

Ενότητα 7^η Ένας στοργικός ηγέτης

Ἄπαντες ἐπιστάμεθα ὅτι Ἀγησίλαος,	Ὅλοι γνωρίζουμε ὅτι ὁ Ἀγησίλαος,
ὅπου ὤετο τὴν πατρίδα τι ὠφελήσιν,	ὅπου πίστευε ὅτι θὰ ὠφελοῦσε σὲ κάτι τὴν πατρίδα,
οὐ πόνων ὑφίετο, οὐ κινδύνων ἀφίστατο,	δὲν ἔπαυε νὰ μοχθεῖ, οὔτε ἀπέφευγε τοὺς κινδύνους,
οὐ χρημάτων ἐφείδετο, οὐ σῶμα, οὐ γῆρας προὔφασίζετο,	δὲ λυπόταν τὰ χρήματα, οὔτε πρόβαλλε ὡς δικαιολογία τὸ σῶμα ἢ τὰ γηρατειά,
ἀλλὰ καὶ βασιλέως ἀγαθοῦ τοῦτο ἔργον ἐνόμιζε,	ἀλλὰ πίστευε ὅτι καθήκον τοῦ καλοῦ βασιλιά εἶναι
τὸ τοὺς ἀρχομένους ὡς πλεῖστα ἀγαθὰ ποιεῖν.	νὰ κάνει ὅσο τὸ δυνατόν περισσότερα καλὰ στοὺς υπηκόους τοῦ.
Ἐν τοῖς μεγίστοις δὲ ὠφελήμασι τῆς πατρίδος	Στὶς μεγαλύτερες ὠφέλειες τῆς πατρίδας
καὶ τόδε ἐγὼ τίθημι αὐτοῦ,	κι αὐτὸ ἐδῶ τοῦ συγκαταλέγω
ὅτι δυνατώτατος ὢν ἐν τῇ πόλει	ὅτι, ἐνῶ ἦταν ὁ πιο δυνατὸς στὴν πόλη,
φανερὸς ἦν μάλιστα τοῖς νόμοις λατρεύων.	υπηρετοῦσε φανερά σὲ μεγάλο βαθμὸ τοὺς νόμους.
Τὶς γὰρ ἂν ἠθέλησεν ἀπειθεῖν	Γιατί ποίος θὰ ἠθελε νὰ μὴν υπακούει
ὁρῶν τὸν βασιλέα πειθόμενον; [...]	ὅταν ἐβλεπε τὸ βασιλιά νὰ υπακούει; [...]
Ὅς καὶ πρὸς τοὺς διαφόρους ἐν τῇ πόλει	Αὐτὸς ποὺ καὶ τοὺς πολιτικούς τοῦ ἀντιπάλους στὴν πόλη
ὥσπερ πατὴρ πρὸς παῖδας προσεφέρετο.	τοὺς συμπεριφερόταν ὅπως ὁ πατέρας πρὸς τὰ παιδιὰ τοῦ.
Ἐλοιδορεῖτο μὲν γὰρ ἐπὶ τοῖς ἁμαρτήμασιν,	Κακολογοῦσε βέβαια ὅσους ἔκαναν ἀδικίες,
ἐτίμα δ' εἴ τι καλὸν πράττειν,	τοὺς τιμοῦσε ὁμῶς ἀν ἔκαναν κάτι καλὸ,
παρίστατο δ' εἴ τις συμφορὰ συμβαίνοι,	παραστεκόταν, ἀν παρουσιαζόταν κάποια συμφορὰ,
ἐχθρὸν μὲν οὐδένα ἡγούμενος πολίτην,	ἐπειδὴ δὲ θεωροῦσε κανένα πολίτη ἐχθρό,
ἐπαινεῖν δὲ πάντας ἐθέλων,	ἀλλὰ ἐπειδὴ ἠθελε νὰ τοὺς ἐπαινεί ὅλους,
σώζεσθαι δὲ πάντας κέρδος νομίζων,	θεωρῶντας κέρδος τὸ νὰ σώζονται ὅλοι
ζημίαν δὲ τιθεῖς εἰ καὶ ὁ μικροῦ ἄξιος ἀπόλοιτο.	καὶ θεωρῶντας τὸ ζημιὰ ἀν κάποιος, ἐστὼ καὶ ἀνάξιος, χανόταν.

